

Våra nya religioner 23

Slimmat och klart

Jag var på en sportaffär i en större stad. Ganska så snabbt upptäckte jag att det inte fanns några storlekar som passade mig när det gällde kläder. Då frågade jag varför? Skall inte en sportaffär erbjuda alla människor nödvändig utrustning? Killen jag frågade kunde inte svara på frågan. Antagligen var det ingen idé att ha större storlekar än XXL, större än så ”får du inte bli” om du skall vara en innekund i affären. I den här sportaffären fanns inte heller några fiskegrejer eller metmask till sommarens abborrmete. Så jag undrar vilken verklighet som affären serverar med sitt utbud? Så kom tanken. Det här är ett ställe för stajling kombinerat med varutillhandahållning. Att gå in på sportaffären är att köpa sig en identitet som är tillräckligt slimmad och utskuren för att bli en tydlig image. ”Här kommer jag” snygg enligt sportaffärens anvisningar med garanti för att imponera på det motsatta könet. För sport är inte endast sport utan är en för-aktivitet till sexualitet. Det står i bruksanvisningen på varan från sportaffären, vilket kunden är hänvisad till att tro på.

Stora muskler ger hunger även på sex, kanske det också som en extra träningsform? Sanningen är att kroppen inte längre är sin egen, utan tillhör de kommersiella krafterna. Det är marknaden som bestämmer hur du skall se på din kropp. Tro mig, annars får du gå in på sportaffären för att hitta bevis. Det är enkelt att se där, att din kropp är: för stor, för fet, för otränad och för klumpig för att höra till det slimmade gänget. Innegänget som jobbar hårt efter arbetet med att slimma sig in i idealet av en kropp. Denna ansträngning är inträdesbiljetten till kundkretsen som enligt reklamen tillhör medelåldern. Egentligen borde affären sätta upp en stor skylt vid entrén för att slippa få in så många onödiga individer. Det skulle spara på städning och ge elitkänsla till de tillhöriga. På skylten borde det stå: **”Våra kunder är 20 – 45 år, fokuserade på välmående med hjälp av träning. Vikten får inte överstiga normal BMI-index. Kunderna är modemedvetna gällande sportkläder, känner hunger på framgång och tro på vår energidryck med tillhörande kosttillskott. Övriga kunder göra sig icke besväret. Vi kan inte erbjuda er någonting. Ni kan gå och meta abborre istället för att snoka bland våra hyllor.”**

Skönt, tänker jag, jag skall gå och meta abborre om jag nu hittar någon mask i komposten. Jag är ingen slimmad person som kan gå på catwalken, på stranden, sommarbadet eller på gymmet. Orsaken är att jag är så mycket mer som människa. Jag är en kultur, en kultur som kan meta abborre, leta mask med egna händer och förhoppningsvis tänka själv. Så mycket mer att jag inte behöver stajling och marknadsmässig rådgivning om vem jag skall vara. Tyvärr är jag ett utdöende släkte som vet att det går att leva utan stajling, och utan superställ från sportaffären.

*Per-Arne Bengtsson, präst i Västanfors Västervåla församling
epost: per-arne.bengtsson@svenskakyrkan.se*